

Never Enough

Roland

Roland Van Campenhout,
een bluesman met veel
muziekjes

Groeven uit het hart

Je ziet het aan de blik waarmee hij je van op de hoes aanstaart: dit is een krijger die vele oorlogen zo niet gewonnen, dan toch overleefd heeft. Roland Van Campenhout behoort tot het slag dat beter wordt met de jaren en om maar meteen met de deur in huis te vallen: *Never Enough* is de beste cd uit zijn carrière.

Roland wordt al een leven lang een bluesman genoemd, maar dat slaat meer op de manier waarop hij muziek maakt dan op die muziek zelf. Op zijn vorige plaat weerklonk de Afrikaanse hitte door de versterkers, dit keer ademen de songs het broeierige zuiden van de Verenigde Staten uit, en herinneren nogal wat nummers aan de onheilspellende sfeer van de eerste, nog steeds warm aanbevolen solo-cd van Robbie Robberson. In Admiraal Tom Van Laere heeft Roland bovendien zijn eigen Daniel Lanois gevonden, en opener 'Hissing o' the Heat' zet meteen de bakens

uit: een broeierige, donkere song waar de gifadders door het gras ritselen en Roland zelfs als een voodoومان doorheen spreekt. 'Never Enough' bezweert door een slidegitaar die zo door Ry Cooder kon zijn ingespeeld, en 'Male Prostitute' deelt een doelgerichte speldenprik uit naar de hypocrisie van de katholieke kerk.

Het zijn maar een paar uitschieters op een plaat die coherent klinkt maar nooit eenzijdig wordt. Country, folk, pop, gospel, jazz, rock... Roland beheerst het allemaal en bovendien kneedt hij die invloeden op *Never Enough* tot een uniek, doorleeft geheel. Daarmee maakt hij definitief komaf met zijn achterhaalde imago als dronkaard en liefhebber van alles wat god verboden heeft. Hij kan, kortom, met een gerust geweten sterven. Maar nog niet meteen, liefst. (Capitol/EMI)

DOWNLOAD EERST:
'Hissing o' the Heath'